

DZIENNIK WILEŃSKI

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: Dominikańska 4. Redakcja otwarta od 12 do 1 i od 5 do 6 po południu.

ADMINISTRACJA OTWARTA od 9 do 5 popołudniu i w niedzielę od 12 do 1-ej.

Warunki prenumeraty:

miesięcznie w administracji 40 mk., z odnośnikiem do domu, lub przesyłką pocztową 50 mk.

Cena ogłoszeń:

za wiersz petitu jednolitej: przed tekstem 15 mk., za tekstem 5 mk., nekrologi 8 mk., w tekście 20 mk.

Od wydawnictwa.

Wobec konieczności zespolenia sił politycznych w Wileńszczyźnie, stojących na gruncie programu wcielenia kraju do Polski, oraz konieczności rozszerzenia wpływów prasowych na wieś — gazety „Dziennik Wileński” i „Wydanie wileńskie Rzeczypospolitej” porozumiały się na zasadach, następujących:

1) Od dnia 1 stycznia 1921 roku „Dziennik Wileński” zostaje czasowo zawieszony, przekazując „Wydaniu wileńskiemu Rzeczypospolitej” swoich prenumeratorów;

2) część redakcji „Dziennika Wileńskiego” wchodzi w skład redakcji „Wydania wileńskiego Rzeczypospolitej” i odtąd pismo to wychodzić będzie pod kierunkiem

Zawieszając czasowo w dniu dzisiejszym „Dziennik Wileński”, nie żegnamy się z naszymi czytelnikami na zawsze, gdyż mamy nadzieję, iż po pewnej przerwie wydawnictwo nasze będzie znowu obecne. Porozumienie, zawarte z „Wileńskim wydaniem Rzeczypospolitej” do czasu ostatecznego ustalenia losów Wileńszczyzny, nie przerywa więc w istocie działalności „Dziennika Wileńskiego”, umożliwia nam nawet rozciągnięcie wpływów prasowych na wieś, zaniechaną dotychczas, niestety, przez prasę obozu narodowego.

Ważny decydujący moment w życiu Wileńszczyzny wymaga skupienia sił czynników narodowych dla zorganizowania całego społeczeństwa pod hasłem włączenia Wileńszczyzny do Rzeczypospolitej i wydobycia z tego społeczeństwa największej ilości energii w dążeniu do powyższego celu. Ten główny wzgląd kierował obydwu wydawnictwami przy zawieraniu wyżej przytoczonego układu, na którego mocy „Wydanie wileńskie Rzeczypospolitej” będzie odtąd niejako organem codziennym zespolonych wysiłków poszczególnych grup narodowych, działających na terenie Wileńszczyzny, wydawany zaś na miejsce „Dziennika” — „Głos Wileński” — organem tygodniowym, mającym służyć głównie szerokim masom wiejskim i miejskim i prowadzonym również na powyżej wymienionych zasadach politycznych.

Sądymy, że w ten sposób, jakkolwiek usunie się na czas pewien z widowni wydawnictwo codzienne polskie, potrzebie ważnej chwili stanie się zadość i że pozwoli to zjednoczonym żywiołom narodowym dotrzeć wszędzie tam, dokąd było to obecnie trudnym ze względu na charakter obu wydawnictw codziennych.

Sprawa wileńska wchodzi w nowy rok kalendarzowy pod wiel-

ZAJĘCIE FIUME.

RZYM, 29. XII. (Orient.) Rządowe wojska generała Cawaglij zajęły Fiume. Część wojsk d'Annunzia przeszła na ich stronę.

RZYM, 28. XII. (EE). Włoskie wojska rządowe okrążają w dalszym ciągu Rijekę. Wojska d'Annunzia opuściły pozycje bardziej wysunięte i skoncentrowały się tylko w Rjece. D'Annunzio kieruje

komitetu redakcyjnego i prowadzone będzie przez dotychczasowe kierownictwo obydwu pism;

3) na miejsce zawieszonych „Dziennika Wileńskiego” wydawany będzie tygodnik popularny pod nazwą „Głos Wileński”, prowadzony na tych samych zasadach politycznych, co i „Wydanie wileńskie Rzeczypospolitej”;

4) porozumienie niniejsze między „Dziennikiem Wileńskim” a „Wydaniem wileńskim Rzeczypospolitej” zawarte zostaje aż do czasu zdecydowania losów politycznych ziemi Wileńskiej.

„Dziennik Wileński”
„Wydanie wileńskie Rzeczypospolitej”.

ce niepomysłnymi horoskopami. Powszechnie znane powikłania, które uczyniły z niej dziś głośną sprawę na terenie międzynarodowym, są w dużym stopniu następstwem bądź niedoleżnej, bądź wyraźnie szkodliwej, opartej na fantastycznych pomysłach polityki tych żywiołów ze społeczeństwa polskiego, które po dziś dzień z namyślnym uporem przeciwstawiają się zjednoczeniowemu dążeniu szerokiego ogółu polskiego. Chwyciwszy w swe ręce przeważający wpływ na sposoby i metody walki o polskosc Wileńszczyzny, a nawet o istotę zagadnienia, nie wyrzekają się te żywioły w dalszym ciągu swego programu i swjej taktyki, choć idą one przeciw społeczeństwu. Nie ulega wątpliwości, że rozbieżność owych dążeń będzie trwała aż do ostatecznego zdecydowania losów Wileńszczyzny i że większość społeczeństwa będzie musiała w dalszym ciągu wytrwale i nieustannie, a może coraz dośladniej, i mocniej dążeń swę podkreślać, aby wreszcie cel osiągnąć, pomimo przeszkód, stawianych nawet z własnego środowiska.

„Dziennik Wileński”, schodząc dziś na czas pewien jako wydawnictwo codzienne z posterunku, może sobie przypisać pewien, dość pokąźny, udział w owej walce i owej narodowej pracy nad zjednoczeniem Wilna z Macierzą i w torowaniu dróg, prowadzących do tego celu. W działalności swjej spotykaliśmy szczerą i gorącą objawy uznania i zachęty ze strony naszych licznych przyjaciół i czytelników, to też, składając im dziś za to serdeczne słowa podzięków, ze swej strony życzymy i tym naszym bliskim i całemu społeczeństwu polskiemu w Wileńszczyźnie, aby jaknajrychlej tak upragniony cel zjednoczenia z całością Ojczyzny osiągnęli.

Są to zarazem nasze życzenia noworoczne.

osobiście obroną i wydał rozkaz wysadzenia w powietrze mostu łączącego miasto z przedmieściem Sussak.

Według wiadomości „La Stampa”, wśród ludności Rjeki wybuchło powstanie, energicznie stłumione przez żołnierzy d'Annunzia. Ma być wiele ofiar w zabitych i rannych.

Odezwa

Polskiego Centralnego Komitetu Wyborczego.

Rodacy! Sprawiedliwość dziejowa przyniosła już wolność i niepodległość Ojczyźnie naszej. Rzeczpospolita Polska, przez zbrodnicze rozbiórów wykreślona na sto lat z górą z liczby państw niezależnych, dźwignęła się z grobu i wśród ciężkich walk buduje podstawy nowego życia. Dwa lata upłynęły już od chwili, w której Naród polski skruszył potrójne kajdany — oswobodzone od wrogów dzielnice polskie jedna po drugiej łączą się pod skrzydłami Orła Białego.

Tylko Śląsk i Ziemia Wileńska czekają dotąd z utęsknieniem chwili, w której Rzeczpospolita będzie mogła przygarnąć je do swego łona i miłością zapłacić za wierność i poświęcenie.

Ale dla nas, mieszkańców Wileńszczyzny, zbliża się już kres niedoli. Za kilka tygodni dokonają wyborów naszych przedstawicieli do Sejmu w Wilnie, który stwierdzi ostatecznie naszą niezłomną wolę wcielenia ziemi naszej na wieki do Rzeczypospolitej. Dla dokonania tego dzieła powstaje w Wilnie **Polski Centralny Komitet Wyborczy**, złożony z przedstawicieli stronnictw i ugrupowań narodowych, który zajmie się przeprowadzeniem wyborów.

Ponieważ zadaniem Sejmu powinno być wyłącznie stwierdzenie woli ludności, domagającej się wcielenia Wileńszczyzny do Polski, nasza praca wyborcza prowadzona będzie na gruncie wolnym od wszelkich programów politycznych i społecznych.

Jedynie hasła nasze:

1) **Bezwarunkowe wcielenie Ziemi Wileńskiej do Polski.**
2) **Ograniczenie kompetencji Sejmu Wileńskiego do odpowiedzi na pytanie: „Do Litwy czy do Polski?”**

3) Po zaedytowaniu tej sprawy natychmiastowe **rozwiązanie Sejmu Wileńskiego** i przekazanie wszystkich innych spraw Polskiemu Sejmowi Ustawodawczemu w Warszawie, do którego mają być niezwłocznie powołani posłowie z Ziemi Wileńskiej.

Rodacy! Dość już wycierpeliśmy zmiennych kolei losu! Dość już nędzy, ofiar i cierpień! Dość już mamy rządów tymczasowych!

Tylko przynależność do Rzeczypospolitej Polskiej da nam możliwość zapomnienia o dotychczasowej niedoli i pozwoli osiągnąć spokój, — dobrobyt i szczęście. Wszystkie pragnienia nasze i wszystkie nadzieje na przyszłość streszczają się w jednym słowie: Do Polski. Wszystkich dla kogo wielki cel wcielenia Ziemi Wileńskiej do Polski jest drogim, wzywamy do solidarnego współdziałania z nami, aby wysłać do Sejmu ludzi, którzy będą umieli walczyć o urzeczywistnienie tego celu.

Witold Bańkowski — prezydent m. Wilna, Stanisław Brzostowski — redaktor, Wiktor Bukraba — członek Zarządu Centr. Chrześc. związków zawodowych, Gustaw Butowt — prezes Chrześc. Zw. Zawod. prac. igły, Wiktor Czarnowski — urzędnik, dr. Tadeusz Dembowski — lekarz, Mieczysław Engiel — adwokat, dr. Zygmunt Fedorowicz — nauczyciel, Giedrojcziówna — przewodnicząca Chrześc. Związku Zaw. służby żeńskiej domowej, Leon Hejbowicz — prezes Chrześc. Zw. Zaw. dozorców domowych, Stanisław Hermanowicz — prezes Ligi Robotniczej, Zbigniew Jasiński — adwokat, prezes Klubu Narodowego, Zofja Kiewliczowa — nauczycielka, ks. Jan Kretowicz, ks. Adam Kuleszo, Jan Łokuciewski — wice-prezydent m. Wilna, Józef Majewski — prezes Chrześc. Zw. Zaw. pracown. handlowych, przemysł. i biurowych, Leon Michniewicz — prezes polskiego związku kolejowców, Zofja Muchlińska — przew. Chr. Zw. Nauczycielstwa Polskiego, ks. Ignacy Olszański — prezes Chrześcijańsko-Narodowego Stronnictwa Pracy, Olszewska — przew. Chrześc. Zw. Zaw. praczek i prasowaczek, Leon Perkowski — inżynier, Franciszek Pieślak — prezes Chrześc. związku zaw. stolarzy, cieśli, bednarzy i stelmachów, Feliks Raczkowski — prezes Centr. Komitetu zjedn. Kresów z Rzeczpospolitą, Szymon Reniger — urzędnik, Ferdynand Ruszczyk — prof. uniwersytetu, dr. Adam Rymśa — lekarz, Michał Starzyński — prezes Chrześc. Związku Zaw. prac. leśnych i rolnych Ziemi Wileńskiej, Zygmunt Sołowiej — prezes Chrześc. Związku Zaw. woźnych, Wacław Studnicki — archiwariusz, Witold Szutowicz — aptekarz, Bronisław Umiasowski — kwatermistrz, dr. Witold Węśławski — prezes Związku Ludowo-Narodowego, dr. Władysław Zahorski — prezes Tow. Przyjaciół Nauk, Aleksander Zwierzyński — redaktor, Jan Żukowski — prezes Chrześc. Związku Zaw. czeladników szewskich.

POLSKA i FRANCJA.

WARSZAWA, 29. XII. (Orient.) Rząd francuski za pośrednictwem swego przedstawiciela w Warszawie zaprosił Naczelnika Państwa Piłsudskiego do przybycia w połowie stycznia do Paryża celem wymiany poglądów w różnych ważnych sprawach, między innymi w sprawie zawarcia między Polską a Francją umowy politycznej i ekonomicznej.

„Kurjer Poranny”, pisząc o zaproszeniu Naczelnika Państwa do Paryża, zaznacza, że to zaproszenie jest więcej, niżeli zwykłym aktem kurtuazji międzynarodowej. Świadczy ono, że mężowie stanu, kierujący dzisiejszą Francją nie poprzestają na informacjach jednostronnych i przechodzą do porządku dziennego nad niefortunnymi próbami oparcia umiarkowania między Francją i Polską jedynie na jednej t

tji Polski. Osobiste zetknięcie się marszałka Piłsudskiego z Milerandem będzie pierwszorzędnej wagi momentem dla całego układu międzypaństwowych stosunków nowej Europy. Inicjatywa umowy politycznej i ekonomicznej jest doniosła dla wszystkich obozów politycznych w Polsce.

„Gazeta Poranna” pisze: Jesteśmy przekonani, że spodziewany zjazd kierowników państwowych Francji i Polski urzeczywistni obopólne pragnienie, i sprzymierzy oba narody, będzie on miał szczególne znaczenie gdyż horyzont europejski, stęskniony do pokoju, chmurzy się znowu wskutek podstępnej gry dyplomacji niemieckiej, dążącej do obalenia traktatu wersalskiego, który nam dał podstawy życia państwowego.

Konwencja francusko-polska.

PARYŻ, 28. XII. (EE). Wznowiono świeżo rokowania ekonomiczne polsko-francuskie. Poseł polski w Paryżu, hr. Zamoyski, i attache handlowy poselstwa polskiego, Doleżal, mają pełnomocnictwa do podpisania konwencji handlowej. Rokowania są na dobrej drodze, i konwencja będzie mogła być podpisana w ciągu 2 — 3 tygodni.

Pomoc Francji.

PARYŻ, 29. XII. (Orient.) Minister wojny oświadczył w izbie deputowanych: „W razie, gdyby Polska zwróciła się do nas powtórnie o pomoc, staniemy przy jej boku”.

Litwa i bolszewja.

HELSINGFORS, 29. XII. (Orient.) Prasa sowiecka informuje, że poseł litewski w Rosji, zamiast Baltuszajisa, zostanie mianowany dotychczasowy minister handlu i przemysłu.

Konferencja brukselska.

WARSZAWA, 29. XII. (Orient.) „Rzeczpospolita” pisze: Dla nas wynik konferencji brukselskiej będzie miał olbrzymie znaczenie z dwóch powodów: po pierwsze ze względu na całość polityczną, ponieważ w jej wyniku nastąpiłoby ustalenie stosunków państw sprzymierzonych na zachodzie wobec Niemiec, po drugie z powodu Górnej Śląska. Zie byłoby dla obydwu stron, gdyby państwa zachodnie zeszły w sprawie tej na drogę chociażby najłżejszego kompromisu i pozbawily w ten sposób swego najwierniejszego sojusznika na wschodzie, podstaw gospodarczej i politycznej potęgi.

Na południu Ukrainy.

KONSTANTYNOPOL, 29. XII. (Orient.) Na południu Ukrainy panuje pozorny spokój, ponieważ ludność jest steroryzowana. W guberniach podolskiej i kijowskiej działają oddziały przeciwko bolszewickim.

Włochy i Czechy.

BAZYLEA, 29. XII. (Orient.) Pomiedzy rządem włoskim a czechosłowackim toczą się rokowania celem zawarcia przymierza zaczepno-odpornego.

Pożądana oszczędność.

WARSZAWA, 29. XII. (Orient.) W rezultacie porozumienia ministerstwa skarbu i ministerjum spraw zagranicznych osiągnięto poważne zmniejszenie wydatków na przedstawicielstwa zagraniczne Polski. Oszczędność będzie wynosiła 5 i pół miliona franków rocznie.

Polityka Grecji.

BERLIN, (EE). Biuro Wolffa donosi z Aten, że książę Jerzy grecki udał się dn. 29 grudnia do Paryża w celu oznajmienia rządowi sprzymierzonym, że Grecja prowadzi będzie nadal politykę Venizelosa i że gotowa jest udzielić odpowiednich gwarancji.

Austria i Niemcy.

PARYŻ, (Pat). „Le Journal” donosi, że rząd austriacki przygotowuje manifest, żądający od Ligi Narodów przyłączenia Austrii do Niemiec. Dokument ten ma być zredagowany przez Czerniną.

BERLIN, 29-XII. (Orient) Według doniesień prasy sowieckiej w Niemczech Środkowych ogłoszono strejk generalny. Miasto Gall i inne pozostały bez światła, wody i transport zamarł, biuro handlowe zamknięte. Robotnicy opuszczają kopalnie, urządzając demonstracje. W Berlinie odbył się szereg wieców bezrobotnych, żądających podwyższenia zapomóg oraz jednorazowego natychmiastowego zasiłku dla wszystkich pozostających bez pracy.

BERLIN, 29-XII. (Orient) Komisja komunikacyjna parlamentu niemieckiego odmówiła dalszych podwyższeń płac kolejowcom. Związek zawodowy kolejarzy niemieckich grozi z tego powodu strejkami kolejowym wszechniemieckim.

Zamach na króla rumuńskiego.

BUKARESZT, 29-XII. (Orient) W Absai letniej rezydencji króla rumuńskiego znalezione paczki dynamitu gotowego do wybuchu. Sprawcy zamachu niewykryci. Rząd rumuński dokonał masowych aresztów wśród socjalistów. Aresztowano głośnego rumuńskiego socjalistę Stefana, który niedawno uciekł z więzienia rumuńskiego t.z. Zylawskiego.

Mała Ententa.

BUKARESZT 29-XII. (Orient) Dzienniki rumuńskie podają, jakoby mała ententa została już zorganizowana. W skład jej wchodzi tymczasem: Rumunia, Słowacja, Polska i Serbia. Wedle prasy rumuńskiej związek powyższy uzyskał sankcję Anglii i Francji.

Demonstracja inwalidów we Włoszech.

MEDJOLAN, 29-XII. (Orient) W Rzymie, Medjolanie i innych miastach większ. włosk. odbyły się burzliwe demonstracje inwalidów ostatniej wojny światowej. W Rzymie demonstranci wtargnęli do parlamentu i uzyskali od rządu obietnicę natychmiastowego wydania ustawy celem polepszenia doli inwalidów.

Stosunki francusko-czeskie.

PRAGA, 29. XII. (Orient) Francuski generał Paris, były dowódca wojsk czeskich na Rusi Zakarpackiej opuścił Pragę, udając się do Paryża. Przyczyną wyjazdu generała z Pragi jest wrogi stosunek obecnie mas czeskich do Francuzów.

Ucieczka Słowaków.

LWÓW, 29-XII. (Orient) Do Lwowa przybyło wielu żołnierzy słowackich, zbiegłych z armii czeskiej.

Rozporządzenie

Z polecenia Pana Dyrektora Departamentu Spraw Wewnętrznych, danego w dniu 30 grudnia r. b. Nr. 137, zarządzam, co następuje:

1. Ruch uliczny ludności cywilnej nie podlega żadnym ograniczeniom w noc z 31-XII r. b. na 1-1 1921 roku.

2. Restauracje, cukiernie i jadalnie m. Wilna mogą być otwarte w noc z 31-XII r. b. na 1-1 r. 1921 do godz. 2-jej w nocy.

Winni przekroczenia art. 2 niniejszego rozporządzenia będą karani w drodze postępowania administracyjno-karnego grzywną do 10.000 mk. lub aresztem do 1 miesiąca. Niniejsze rozporządzenie obowiązuje w dniu ogłoszenia.

Wilno, dn. 30. XII — 1920 r. w z. Starosty Wileńskiego (—) M. Łukasiewicz.

o nadaniu ziemi żołnierzom na wschodzie.

Na jednym z ostatnich posiedzeń Sejm w trzecim czytaniu przyjął dwie ustawy, dotyczące obdarzenia żołnierzy ziemią. Podajemy z nich wyciągi:

J. O przejęciu na własność Państwa ziemi w niektórych powiatach Rzeczypospolitej Polskiej.

1. Państwo przejmuje na własność w powiatach wymienionych w art. 6 niniejszej ustawy:

- a) dobra skarbu rosyjskiego, państwowe, apanażowe i gabinetowe, oraz dobra b. Banku włościańskiego;
b) dobra skarbowe, nadane przez władze rosyjskie pod nazwą majoratów;
c) dobra, należące do członków b. dynastji rosyjskiej;
d) dobra duchowne i klasztorne, będące w posiadaniu Kościoła katolickiego, po porozumieniu ze Stolicą Apostolską.
e) dobra innych instytucji publicznych, a w szczególności fundacji, przy zabezpieczeniu celu fundacji.

2. Z mocy niniejszej ustawy mogą być również przyjęte na własność Państwa ziemi prywatne:

- a) w całości, gdy zostały przez właścicieli opuszczone i gdy właściciele lub osoby przedstawiający ich prawa nie wrócą do swych siedzib przed 1 kwietnia 1921 r.
b) w części stanowiącej nadwyżkę ponad 400 ha.
3. Osobna ustawa określi czas i sposób obzaczowania, cenę wykupu oraz sposób spłaty właścicieli obszarów przejętych przez Państwo na mocy art. 2.

4. Powyższy zapas ziemi, przeznaczony jest na rozkolonizowanie między żołnierzy, oraz na wykonanie reformy rolnej.

6. Ustawa niniejsza obowiązuje w niżej wymienionych powiatach według dotychczasowego podziału administracyjnego:

- 1) Brzeskim, 2) Prużańskim, 3) Wołkowyskim, 4) Słonimskim, 5) Nowogrodzkim, 6) Baranowickim, 7) Wilejskim, 8) Dziśnieńskim, 9) Nieświeżskim, 10) Łuninieckim, 11) Pińskim, 12) Kobryńskim, 13) Włodzimierskim, 14) Kowelskim, 15) Łuckim, 16) Rówieńskim, 17) Dubieńskim, 18) Sarneńskim, 19) Krzemienieckim, 20) Ostrogskim, 21) Grodzieńskim, 22) Lidzkim.

7. Dla dokonania przyjęcia ziemi na własność Państwa oraz jej przekazywania w myśl art. 4 niniejszej ustawy, tworzy się w każdym z wymienionych w art. 6 powiatów Powiatowe komendy nadawcze.

Nadto przyjęto rezolucję:

1) Sejm wyzywa Rząd, aby przy przyjmowaniu ziemi na własność państwa zastosował kolejność, tak, by najpierw przejął ziemię, wymienione w art. 1, następnie ziemię prywatne, leżące odłogiem, a dopiero w końcu prywatne ziemię zagospodarowane.

2) Ażeby przy nadawaniu ziemi żołnierzom na kresach wschodnich uwzględnić przedewszystkiem w koleji pierwszej dywizji litewsko-białoruskiej i tych żołnierzy innych formacji, którzy pochodzą z powiatów wymienionych w § 6 ustawy, osiedlając ich w miarę możliwości w powiatach, z których pochodzą.

II. O nadaniu ziemi żołnierzom wojska Polskiego.

1. Żołnierze wojska polskiego, którzy bronili granic Ojczyzny, mogą otrzymać ziemię na własność z zapasu, utworzonego z mocy ustawy z dnia 17.XI 1920 r. o przeję-

ciu ziemi na własność Państwa w niektórych powiatach Rzeczypospolitej Polskiej na zasadach, wyłożonych w następujących artykułach.
2. Do otrzymania ziemi darmo są uprawnieni: a) inwalidzi i żołnierze wojska polskiego, którzy szczególnie się odznaczyli; b) żołnierze, którzy dobrowolnie do wojska polskiego wstąpili i odbyli służbę frontową.

3. Wszyscy inni inwalidzi, oraz żołnierze uzdolnieni do pracy na roli, mogą w miarę rozporządzonego zapasu otrzymać ziemię opłatnie.

4. Od nabycia ziemi (art. 2 i 3) wyłączeni są żołnierze: a) karani za zbrodnie przeciwko sile zbrojnej Państwa Polskiego, b) karani za zbrodnie dezercji, c) pociągnięci do odpowiedzialności karnej za roztrwonienie dobra państwowego do czasu uprawomocnienia wyroku uniewinniającego, d) którzy przekroczyli przepisy o demobilizacji, e) którzy z pogwałceniem prawa brali samowolnie cudzą ziemię w posiadanie.

5) rozmiar nadanej poszczególnemu żołnierzowi działki, winien obejmować przestrzeń, wystarczającą dla prowadzenia samodzielnego gospodarstwa, nie może jednak przekraczać 45 ha łącznie z ziemią dotychczas posiadaną przez żołnierza.

8. Państwo Polskie w miarę możliwości przyjdzie z niezbędną, w naturze lub w gotówce, pomocą do zagospodarowania gruntów.

Na ten cel przeznaczają się:

- 1) część, pochodzącego z demobilizacji wojska, inwentarza żywego i martwego,
2) materiał budowlany;
3) dwa miljarde marek do dyspozycji Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych na udzielanie kredytu żołnierzom w gotówce, lub w narzędziach rolniczych, zboża do siewu i t. p.

9) Kwalifikowanie żołnierzy, określanie ich uprawnień do opłatnego, lub bezpłatnego otrzymania ziemi — uskutecznią władze wojskowe.

14) Ustawa niniejsza uzyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Kronika.

— Ile w tem prawdy? W numerze wtorkowym „Dzwon Litwy” komunikował p. t. „Bezstronność”, co następuje:

„Niedawno miasto nasze obiegaly pogłoski o mającym się odbyć jednocześnie z „Głosem Litwy” zawieszeniu i „Dziennika Wileńskiego” — by nie nadać zawieszeniu „Gł. L.” pozorów stronniczości... Stało się jednak inaczej i t. d.”

W numerze wczorajszym zaś „Gazeta Krajowa” ogłosiła, co następuje:

„Zawieszenie „Dziennika Wileńskiego”. Na mocy orzeczenia Sądu Okręgowego zostało zawieszony wydawnictwo „Dziennika Wileńskiego” do chwili wyroku sądowego.”

Ile jest prawdy w doniesieniach obydwu tych pism, nie wiemy, gdyż dotychczas o zawieszeniu „Dziennika” z wyroku sądowego nie otrzymaliśmy żadnego zawiadomienia.

Na mocy umowy z „wydaniem wileńskim Rzeczypospolitej” sami czasowo zawieszamy nasze wydawnictwo. Nie wpływie to, oczywiście, na wyrok sądu, jeśli takowy w rzeczywistości zapadł, i niezawodnie w najbliższym czasie otrzymamy urzędowe o zawieszeniu powiadomienie. Pragnęlibyśmy też, aby jaknajprędzej odbył się proces, jeśli istotnie został nam wytoczony.

Z tej całej sprawy wiemy tylko tyle, że departament spraw wewn.

Tejczasowej Komisji Rządzącej rzeczywiście przed Świętami Bożego Narodzenia zgłosił do sądu żądanie, aby „Dziennik” został zawieszony.

Teatr Polski. Dziś i jutro barwne „Jasełka 1920 r.” które zyskały ogólne uznanie prasy i publiczności. Akcja tego utworu, ujętego w 3 malownicze obrazy toczy się: 1) w Betleemie, 2) u Herodotrockiego i 3) u Stóp Maryi.

Najsilniejsze wrażenie wywołuje obraz ostatni z pochodem królów i szeregiem postaci zarówno historycznych, jak i współczesnych. Obraz ten porusza o struny najbardziej drgające w sercu każdego polaka.

Znaczyć należy, że „Jasełka” wkrótce zejdą z repertuaru teatralnego. Kto więc nie oglądał tych aktualnych „Jasełek” — niech się pospieszy. Początek punktualnie o g. 7 w. Koniec o g. 9 w.

Kasa czynna jest od 11—1 i od 3—9 w.

Z Komisarjatu Wyborczego. Na wniosek Głównego Komisarza Wyborczego postanowiono terminy ustalone dla poszczególnych czynności przedwyborczych w art. 12, 18, 27, 29 (ustęp I), 35, 37, 43, 46 i 47 Dekretu Nr. 21, a obliczone od dnia rozpoczęcia postępowania wyborczego — przedłużyć o dni sześć.

Z Ligi Robotniczej. W niedzielę dnia 2 stycznia w sali odczytowej Ligi Robotniczej przy ul. Wielkiej 94 (wejście frontowe) prezes Ligi p. R. St. Hermanowicz, wygłosi odczyt na temat polityczny pod tytułem „Sprawa żydowska”. Początek o godz. 4 koniec o 5 po poł.

Z Centrali Chrz. Zw. Zawod. W niedzielę 2 stycznia w sali Centrali Chrześcijańskich Zw. Zawod. Ś-to Jańska 21, Chrześcijańsko-Narodowe Stronnictwo pracy zwołuje Wielki Wiec informacyjny o chwili bieżącej. Wiec rozpocznie się o godz. 1-jej popołudniu, przed wiecem zostanie wygłoszony przez p. profesora Massoniussa niezmiernie interesujący odczyt na temat: Chrześcijańskie Związki Zawodowe, a Klasowe.”

W poniedziałek 3 Stycznia 1921 roku w sali Centrali odbędzie się ogólne zebranie pracowników igły o godz. 6 wieczorem.

Dziś 31 grudnia b. m. w sali Centrali Zw. Zawod. prac. Hadl., przem. i biurowych urzędu wieczór „Sylwestra”, który będzie wielce urozmaicony, początek zapowiada się o godz. 7 wieczorem.

W niedzielę 2 stycznia 1921 r. o godz. 3 popoł. odbędzie się ogólne zebranie Chrz. Zw. Zawod. dozorców domowych.

W poniedziałek 3 stycznia 1921 r. odbędzie się ogólne zebranie Chrz. Zw. Zawod. doróżkarzy o godz. 10 z rana.

Zarząd Kooperatywy Centrali Chrzęśc. Związk. Zawodow. (św. Jańska 21) podaje do wiadomości Członków kooperatywy, że obowiązkowa registracja wszystkich członków, oraz dopełnienie zaległych udziałów, rozpocznie się 3-go stycznia 1921 r. codziennie od g. 8 r. do g. 3 po połud. oprócz dni świątecznych. Przychodzący do registracji członkowie muszą mieć ze sobą: pasport, legitymację związkową i książeczkę kooperatywy z podliczoną sumą pieniędzy za nabrany towar w kooperatywie za czas ubiegły. Zarząd.

Zba przemysłowo-handlowa. We wtorek odbyło się w Departamencie Handlu, Przemysłu i Odbudowy zebranie przedstawicieli handlu i przemysłu pod przewodnictwem wice dyrektora tegoż departamentu p. Wielogłowski.

P. Wielogłowski przedstawił program polityki ekonomicznej Departamentu, która zasadzać się będzie

na: jaknajszerszem popieraniu inicjatywy prywatnej, intensywnej pomocy w celu wzmoczenia produkcji krajowej, ochronie warsztatów pracy twórczej, usunięciu przeszkód powstrzymujących normalny rozwój tych warsztatów, m. in. biurokratycznej formalistyki i zbytniej ingerencji rządowej, wreszcie przestrzeganiu zasad wolnego handlu. Nastąpiła potem dyskusja nad projektem Statutu Izby Handlowej, wreszcie przedstawienie kandydatów do Komisji dla opracowania wniosków i wyborów do izby przemysłowo-handlowej.

Męskie Seminarjum Nauczycielskie. Polska Macierz Szkolna w porozumieniu z Depart. Oświaty otwiera w pierwszych dniach stycznia Męskie Seminarjum nauczycielskie na razie z kursem tylko II-im.

PODZIĘKOWANIE Jadwiga Harsimowiczowa za pośrednictwem naszego pisma wyraża serdeczną podziękę D-rowsi M. Oleszkiewiczowi za bezinteresowną pomoc i opiekę lekarską nad ciężko chorującym jej mężem.

Z chwili.

W Sylwestrową noc.

I znów bieg czasu jeden rok pochlania, Rok dziwny grozy, wyzwola i klęski Spiecionych w jedną wielką żądzę: trwania Narodu...

Dziś mierz nasz zwyżęjski Pokój na ostrzu swem niesie skrawionem, Co eiszą zwisa ponad pół tych łonem Tych „pół posianych zbożem rozmaitem Pożłaczanych pszenicą, posrebrzanych żytem”.

Polsko, ku Tobie my idziem! Z Twej ręki Wszystko bierzemy z ufnością i wiarą, Wspólne nam wszystko: radości, udręki Stodęczy puhar wraz z cykuty czarą... Polsko — my z Tobą! Wszak my od stuleci

Tak dobrą dolą jak i złą związani Co Ciebie boli — nas dręczy i rani, Jednej przeszłości my rodzone dzieci...

Ten sam obyczaj w nas, jednaka mowa,

Ta sama płyta niewoli grobowa Sto lat nas gniołła, aż w gruz powalona Stężale w niebo dala wzniesić ramiona...

Jedne mogiły i pamiątki stare, Ci sami wieszczą bohaterzy, wodze, W upadku ducha, nieszczęściu i trwodze

W struchlałe serca wlewali nam wiarę...

Na polach bitew i nasi synowie Przy Twych padali tuż — głowa przy głowie

I farbowali wspólnej ziemi łono, Za wspólną walcząc wolność, krwią czerwona...

Nas nie przekupi soczewicy miska, Zdradliwą ręką podsuwana skrycie, Ani fałszywe złoto nam połyska.

Gdy jeden duch w nas, jedno serca bicie W szczęściu, radości bólu czy żalobie

O Polsko — z Tobą być chcemy i w Tobie!

Wanda Stanisławska.

OFIARY

Złożone w Adm. Dzień. Wileńskiego.

Na Macierz Szkolną.

W 7-mą rocznicę śmierci S. p. Tadeusza Stefanowskiego — K. i M. Stefanowskiej 100 mk., zamiast wizyt Świątecznych i Noworocznych St. i Wl. Jasińskiego 100 mk.

Na Czerwony Krzyż.

Zamiast powiniśzowań Świątecznych i Noworocznych — Kazimierz i Wacława Kowzanowie 30 mk.

Zęby sztabne, Najnowsze systemy Przeróbka zle dopasowanych zębów technik dentyst. L. MINKIER, Ludwisarska (Preobraż) 4. Reper. wykonywa się w 4g.

KANTOR T. BUNIMOWICZA Wielka 72. Wymienia dogodnie różne waluty.

Kamienie oraz zapalniczki, w każdej ilości wysyła Firma SZPIWAK WARSZAWA Nalewki 12.

PRACOWNIA FOTOGRAFICZNA. HALINY JASIŃSKIEJ Specjalność portrety ul. Orzeszkowej 3.

Zgubiono paszport na imię Felcji Kielbaśnik, adres: zaul. Franciszkański 7. Zgubiono paszport na imię Anny Stasiun, adres: ul. Pohajna 10. Niniejszym się unieważnia.